

Het zoeken van de eer van God

door: H. Wilts

Johannes 5:44

Het zoeken van de eer van God. Over deze zo algemeen bekende uitdrukking zou ik hier graag enkele gedachten willen uitspreken. Allereerst dit: wanneer we de verschillende schriftplaatsen lezen die over dit onderwerp handelen, zullen we opmerken, dat deze uitdrukking tweeërlei betekenis heeft. Er kan mee bedoeld worden de eer die **God wordt toegebracht**, zoals b.v. in Psalm 29, of de eer **die van God komt**, zoals b.v. in Johannes 5:44.

Zoals alles geschapen is tot zijn eer en de hemelen zijn eer verkondigen, behoorde ook de mens God te eren. Maar de mens heeft God vergeten en het schepsel geëerd boven de Schepper (Rom. 1:25).

In Jesaja 43:7 wordt van de kinderen Jakobs gezegd, dat ze terug zullen keren "een ieder die naar mijn naam genoemd is, die Ik geschapen heb tot mijn eer".

Hoeveel te meer mag dit verwacht worden van hen die Hij Zich door het bloed van zijn eigen Zoon gekocht heeft, die Hij getrokken heeft uit deze duistere wereld, geheiligd, afgezonderd heeft om Hem te dienen, te eren.

Nu heeft God in alle bedelingen zelf aangegeven, hoe Hij geëerd wil worden en het is ook voor ons van de grootste betekenis om op te merken dat alleen die eer Hem welgevallig is, die gebracht wordt **met inachtneming van de door Hem gegeven voorschriften**. Hoeveel ongerechtigheden zijn er in de loop van de eeuwen door de christenheid begaan onder de leus: "ter eer van God" en hoe vaak zien we dan ook nu nog dat er om de eer van God te bevorderen dingen gedaan, middelen te baat genomen en wegen bewandeld worden, die in strijd zijn met de geopenbaarde wil van God. Menigmaal is eigen eer daarmee verbonden, zodat misschien gemeend wordt te strijden voor Gods eer, terwijl in werkelijkheid eigen belangen en eigen eer op het spel staan.

Een ernstige les kunnen we leren uit hetgeen we lezen in 2 Samuel 21:1. Wat Jozua en de zijnen gedaan hadden, door met de Gibeonieten een verbond te sluiten, was niet tot eer des Heren. In zijn ijver voor het volk van de Heer had Saul getracht deze schande uit te wissen, maar handelde daarmee in strijd met Gods geopenbaarde wil en bracht daardoor later grote ellende over het volk. Met de bedoeling op te komen voor de belangen van de zaak van de Heer, te werken voor de

eer van zijn getuigenis, kunnen dus ernstige fouten gemaakt worden, die grote schade kunnen veroorzaken, wanneer niet gevraagd wordt naar de wil des Heren. **Een zich ootmoedig buigen in eigen oneer was meer tot eer van God geweest.**

God was er ten zeerste op gesteld dat Hem de eer werd toegebracht. Dit blijkt uit tal van schriftplaatsen. Lezen we b.v. Jesaja 42:8,12; 48:11. Hij had aan het volk een bijzondere eredienst gegeven met betekenisvolle offerande, zijn schone lofliederen. Toch moet de Heer Jezus in Markus 7:6,7, onder aanhaling van Jesaja 29:13 zeggen dat ze God **tevergeefs** eren. Ernstige uitspraak. Waarom? Om twee redenen. Hun woorden kwamen niet uit het hart, het was slechts lippentaal en de duidelijke uitspraken des Heren in zijn Woord maakten ze krachteloos door eigen inzetten. Hoeden ook wij ons voor deze gevaren. Wat heeft de Heer aan schone woorden, als het hart niet warm voor Hem klopt? Wordt Hij verheerlijkt als we woorden van mensen, hoe godvrezend dan ook, een gelijkwaardige of zelfs een hogere plaats geven dan het Woord van God?

De **toestand van het hart** en de **praktische levensopenbaring** is van grote betekenis. Is het niet aangrijpend, als we in Amos 5:21 lezen, dat God hun feesten versmaadt, aan hun offers geen welgevallen heeft en van het getier van hun liederen moet spreken?

God zoekt zulke personen die Hem aanbidden. In Maleachi 1:6 vraagt Hij: "Waar is mijn eer"? Ook daar scheen alles in orde. De uiterlijke vormen werden in acht genomen, maar - God werd niet verheerlijkt. Integendeel zijn naam werd veracht.

Zodra God geëerd wordt, zonder dat zijn voorschriften in acht genomen worden, en de eigen wil, zelfzucht en zondelust van de mens in het spel komen, is de waarde voor God verloren. En wat blijft er dan over?

In Daniël en zijn vrienden vinden we mooie en navolgenswaardige voorbeelden van mannen Gods, die niet alleen weigerden de goden van dat land te eren, maar ook trots vervolging en smaad en levensgevaar er in volhardden God te dienen op de wijze, zoals door Hemzelf was voorgeschreven.

Hoe is daardoor de naam des Heren verheerlijkt geworden!

Nog eens: God zoekt zulke personen die Hem aanbidden. Als de Here Jezus tien melaatsen gereinigt heeft en er maar één daarvan terugkeert, zegt Hij: Zijn niet de tien gereinigt geworden? Zijn er geen gevonden om God de eer te geven dan deze vreemdeling?

Doet het alles tot eer van God.
Verheerlijkt dan God in uw lichaam.
Geef de Here eer.

Het zoeken van de eer van God heeft nog een andere betekenis in de Heilige Schrift. Dan is het God niet die de eer wordt toegebracht, maar is het God die de eer geeft en zijn wij het, die die eer hebben te zoeken.

In Psalm 84:12 wordt gezegd, dat God genade en eer zal geven, in Spreuken 8:18 lezen we: rijkdom en eer is bij mij, in 1 Samuel 2:30: die mij eren zal Ik eren.

Over beide betekenissen van dit eren wordt gesproken in het evangelie van Johannes. In Johannes 5 zegt de Heer Jezus, dat Hij niet zijn eer zocht: *"Ik zoek geen eer van mensen"*. Hij kon zeggen: *"Ik eer de Vader"* en Hij wist dat de Vader Hem eren zou. Met de Joden was dit niet het geval, zij namen eer van elkaar aan en zochten niet de eer, die van de Vader was en dit verhinderde hen om te geloven. Uit andere plaatsen weten wij, dat ze de eer van mensen zochten en ze daarom voor al hun werken geen loon bij God hadden. De goedkeuring, het loon, de eer van God stelden zij niet op prijs, zij vroegen alleen maar naar de mening, de instemming, de lof van mensen. Dit maakte hen ongeschikt voor de dienst van God en verhinderde hen om tot geloof in Jezus te komen of althans Hem openlijk te belijden. Dit blijkt zeer duidelijk uit Johannes 12:42 en 43. In vers 26 van hetzelfde hoofdstuk zegt de Heer Jezus: *"Als iemand mij dient, zal de Vader hem eren"*.

Er zijn dus twee mogelijkheden: de eer van mensen aannemen, zoeken, liefhebben of door de Vader geëerd worden. De ene sluit de andere uit. Waarnaar zullen wij ons uitstrekken? Als een christen hier op aarde zijn standpunt, zijn gedragslijn bepaalt naar de heersende

gedachte van de mensen, is het mogelijk hun instemming te verwerven, lof van hen te ontvangen.

Maar hoe bedroevend moet het zijn voor de Heer en beschamend voor de gelovige, wanneer geen loon kan worden gegeven *"in die dag"*.

Voorwaarde om door de Vader geëerd te worden, is Jezus te dienen. En dan kunnen we niet onze houding bepalen naar de meerdere of mindere instemming van de mensen, maar hebben weer uitsluitend te vragen naar zijn wil.

Het is zeer leerzaam om Johannes 5:44 te vergelijken met Galaten 1:10. Ook Paulus zegt, dat het zoeken om mensen te behagen het onmogelijk maakt om een slaaf van Christus te zijn.

Deze grote dienstknecht liet zich niet door het oordeel van mensen beïnvloeden, beoordeelde ook zijn eigen mate van getrouwheid niet. Wel oefende hij zich een onergelijk geweten te hebben en was hij zich van niets bewust, maar daardoor was hij niet gerechtvaardigd.

Hij wachtte totdat de Heer zou komen en alles in het volle licht zou stellen. Dan zou ook hij als ieder ander zijn lof hebben van God. Denkend aan de door zijn arbeid toegebrachte gelovigen in Thessalonica, zegt hij, dat ze zijn blijdschap en kroon zijn in die dag.

De Heer Jezus was gekomen om de Vader te eren in het bewustzijn, dat de Vader Hem eren zou. Dit moet ook ons richtsnoer zijn, want deze belofte geldt ook voor ons. Wat een vreugde moet het voor Hem zijn als Hij degenen, die Hem hier dienden en de eer van de Vader zochten, kan lonen. Deze gedachte brengt ons niet tot het minderwaardige standpunt van een loondienaar, integendeel dit zou veeleer gezegd kunnen worden van de mensenbehagers, die daarin hun onmiddellijk loon zoeken en vinden.

Broeders laten ook wij dan door zijn liefde gedragen Hem dienen en in alles de eer van de Vader zoeken en uitzien naar die dag,

"Dat Hij als overwinnaars ons zal lonen
Voor 't werk door zijn gena in ons volbracht
Als we aan zijn voeten werpen onze kronen,
Hem brengen eeuw'ge ere, roem en macht."

Oorsprong: [Uit het Woord der Waarheid jrg. 1 blz. 29](#)

Titel: -